

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Lenky Oulíkové a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Karla Ulíka ve věci

žalobce: **M. V.,**
bytem X,
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Bechyně,
sídlem Legerova 148, Kolín,

proti
žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje,**
sídlem Zborovská 11, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2019,
č. j. 015537/2019/KUSK/LPŽPŘ/ZAM,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Kralupy nad Vltavou (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 9. 11. 2018, č. j. MUKV/91455/2018/OD (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), zamítl námitky žalobce proti záznamu bodů v registru řidičů a potvrdil záznam celkového počtu 12 bodů, kterých žalobce dosáhl ke dni 8. 5. 2018.

2. Žalobce namítá, že žalovaný v napadeném rozhodnutí nevypořádal odvolací důvody. V odvolání žalobce napadl způsobilost podkladů, na základě kterých byly zaznamenány body do jeho evidenční karty, avšak žalovaný konstatoval, že není na místě se touto otázkou vůbec zabývat. Z několika rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje je přitom zřejmé, že posuzování způsobilosti jednotlivých rozhodnutí v blokovém řízení při rozhodování o námitkách proti záznamu bodů je běžnou správní praxí. Žalobce poukazuje na zásadu legitimního očekávání, podle níž by měla u čtrnácti krajských úřadů v České republice existovat srovnatelná rozhodovací praxe. Je nepřípustné, aby týž správní orgán s odlišnou místní působností rozhodoval diametrálně odlišně, neboť je tím narušována zásada rovnosti před zákonem.
3. Žalobce dále namítá, že jednotlivé podklady jsou nezpůsobilé pro záznam bodů do bodového hodnocení řidiče. Odmítá názor žalovaného, že není na místě je přezkoumávat a že jedinými relevantními důkazy jsou oznámení od policie, že žalobce spáchal přestupek, který s ním byl projednán a bylo vydáno rozhodnutí v blokovém, resp. příkazním řízení. Takové oznámení totiž není dostatečným důkazem a je třeba je vždy podložit i příslušným rozhodnutím; v opačném případě hrozí, že bude rozhodnutí založeno na pochybení nebo zvlí správního orgánu. Žalobce souhlasí s tím, že blokové řízení a rozhodnutí v něm vydaná mají svá specifika. Ta nicméně nemohou omluvit zjevné nedostatky v rozhodnutích. I z takového rozhodnutí musí být patrné údaje o přestupci, místu a době spáchání přestupku a o povinnosti, kterou přestupce porušil. To, že žalobce pokutový blok podepsal, neznamená, že potvrzuje jeho úplnost a správnost. O to musí dbát správní orgán, jehož povinnosti nelze přenášet na přestupce, který je nadto zpravidla právním laikem.
4. Konkrétně žalobce namítá, že z rozhodnutí musí být zřejmé, k jakému přestupku mělo dojít:
např. z údaje typu „rychlost v obci“ nebo „R“ či „RJ“ žádné určité přestupkové jednání nevyplývá. Nadto musí být jasné, kde a kdy došlo k přestupku, což je rozhodující pro určení, zda správní orgán, který rozhodnutí vydal, je k jeho vydání věcně příslušný a zda má být přestupek řešen podle zákona o silničním provozu nebo podle zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dál jen „zákon o přestupcích“). Konečně musí být údaje v rozhodnutí uvedeny čitelně a srozumitelně, aby mohlo být rozhodnutí vůbec přezkoumáno.
5. Tyto vady žalobce vytýká pokutovému bloku ze dne 8. 5. 2018, ze dne 21. 10. 2017, ze dne 1. 3. 2017 i ze dne 9. 9. 2016. Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, podle něhož je sice v blokovém řízení užívání strohých a zkratkovitých formulací přípustné, avšak i přesto je nezpůsobilým podkladem pro zápis bodů takový pokutový blok, z něhož není patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. To je podle přesvědčení žalobce právě případ výše uvedených pokutových bloků.
6. Žalovaný ve vyjádření k žalobě předně poukázal na vysokou společenskou nebezpečnost přestupků, kterých se žalobce dopustil. Jde-li o žalobcem vytýkané formální vady pokutových bloků, odkazuje žalovaný na prvostupňové rozhodnutí, v němž správní orgán I. stupně pokutové bloky přezkoumal a shledal je způsobilými pro záznam bodů, a na napadené rozhodnutí, v němž žalovaný vypořádal nekonkrétní odvolací námitky a dospěl k těmž závěru. Klíčové je zejména to, že všechny pokutové bloky žalobce podepsal.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

7. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti. Dne 15. 5. 2018 správní orgán I. stupně datoval a dne 21. 5. 2018 žalobci doručil oznámení o tom, že ke dni 8. 5. 2018 dosáhl 12 bodů v bodovém hodnocení. Dne 23. 5. 2018 podal žalobce námitky proti záznamům.
8. Součástí spisu jsou dále jednotlivá oznámení o uložení pokuty v blokovém řízení a kopie pokutových bloků, které si správní orgán I. stupně vyžádal od orgánů, jež je vydaly, a doplnil o ně správní spis.
9. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, ze dne 12. 9. 2016 žalobce dne 9. 9. 2016 porušil § 28 odst. 3 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost před železničním přejezdem a při jeho přejíždění mimo obec (30 km/h) o více než 30 km/h (naměřená rychlost 76 km/h, po odečtu 73 km/h). Podle pokutového bloku ze dne 9. 9. 2016, série GD/2014 č. D 2453165, byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem, bydlištěm a číslem řidičského průkazu) uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupek podle „§ 125c 1F3“ zákona č. „361/2000“ Sb., přičemž k přestupkovému jednání došlo v 17:38 hod. (místo přestupku označeno GPS souřadnicemi) a žalobce se jej dopustil tím, že překročil rychlost na železničním přejezdu mimo obec „30/76/73“. Žalobce potvrdil, že převzal část „A“ pokutového bloku, a vše stvrdil svým podpisem.
10. Podle oznámení Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Středočeského kraje, ze dne 2. 3. 2017 žalobce dne 1. 3. 2017 porušil § 22 odst. 1 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu, neboť při jízdě křižovatkou nedal přednost vozidlům přijíždějícím po hlavní pozemní komunikaci. Podle pokutového bloku ze dne 1. 3. 2017, série JL/2015 č. L 1074956, byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, rodným číslem, bydlištěm a číslem občanského i řidičského průkazu) uložena pokuta ve výši 1 000 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f8“ zákona č. „361/2000“ Sb., přičemž k přestupkovému jednání došlo v 16:00 hod. na křižovatce ulic Mostní a Palackého v Kralupech nad Vltavou a žalobce se jej dopustil tím, že „nedal přednost v jízdě na příkaz“ Žalobce potvrdil, že převzal část „A“ pokutového bloku, a vše stvrdil svým podpisem.
11. Podle oznámení Městské policie Kralupy nad Vltavou ze dne 21. 10. 2017 žalobce téhož dne porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu, čímž se dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu, neboť překročil nejvyšší dovolenou rychlost stanovenou zvláštním právním předpisem v obci (50 km/h) o více než 5 km/h a méně než 20 km/h (naměřená rychlost 63 km/h, po odečtu 60 km/h). Podle pokutového bloku ze dne 21. 10. 2017, č. A 0085647, byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození včetně koncovky rodného čísla, bydlištěm a číslem občanského i řidičského průkazu) uložena pokuta ve výši 500 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f4“ zákona č. „361/2000“ Sb., přičemž k přestupkovému jednání došlo v 16:46 hod. v ulici V Pískovně v Kralupech nad Vltavou a žalobce se jej dopustil tím, že „na 50 km/h naměřeno 63 km/h“. Žalobce potvrdil, že převzal část „B“ pokutového bloku, a vše stvrdil svým podpisem.
12. Podle oznámení Policie České republiky, ředitelství policie hlavního města Prahy, ze dne 14. 5. 2018, žalobce dne 8. 5. 2018 porušil § 22 odst. 2 zákona o silničním provozu, čímž se

dopustil přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu, neboť při jízdě neoznačenou křižovatkou nedal přednost vozidlům příjíždějícím zprava. Podle pokutového bloku ze dne 8. 5. 2018, č. C 1206185, byla žalobci (identifikován jménem a příjmením, datem narození, bydlištěm a číslem občanského i řidičského průkazu) uložena pokuta ve výši 200 Kč za přestupek podle „§ 125c/1f bod 8“ zákona č. „361/2000“ Sb., přičemž k přestupkovému jednání došlo v 0:30 hod. na křižovatce Václavského náměstí s ulicí Štěpánskou v Praze a žalobce se jej dopustil tím, že při jízdě neoznačenou křižovatkou nedal přednost vozidlům příjíždějícím zprava – „§ 22/2 z. č. 361/2000 Sb“. Žalobce potvrdil, že převzal část „B“ pokutového bloku, a vše stvrdil svým podpisem.

13. Dne 9. 11. 2018 vydal správní orgán I. stupně prvostupňové rozhodnutí, jímž námitky zamítl jako nedůvodné. V odůvodnění podrobně zrekapituloval průběh řízení a konstatoval, že prověřil všechny pokutové bloky a shledal, že záznam bodů byl proveden v souladu se zákonem.
14. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobce dne 24. 11. 2018 odvolal. V odvolání (doplněném dne 18. 1. 2019) argumentoval shodně (prakticky doslova) jako v podané žalobě.
15. Dne 19. 12. 2019 vydal žalovaný napadené rozhodnutí, jehož výrok soud shrnul pod bodem 1 tohoto rozsudku. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval průběh správního řízení a dále uvedl, že správní orgán I. stupně postupoval v souladu s právními předpisy a v souladu se spolehlivě zjištěným skutkovým stavem. Záznamy bodů za přestupky, proti nimž žalobce vznesl námitky, jsou zcela v souladu s příslušnými pokutovými bloky. Ty také obsahují veškeré zákonné náležitosti, nelze je tedy hodnotit jako nezpůsobilé pro záznam bodů.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

16. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud proto přistoupil k věcnému projednání žaloby. Při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). O žalobě rozhodl soud bez jednání, neboť žalovaný vyslovil s takovým postupem souhlas a souhlas žalobce se presumuje, jelikož ani na výzvu soudu nesdělil, že by s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasil (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Vady, k nimž by byl povinen přihlédnout z moci úřední, soud neshledal.

Posouzení žaloby soudem

17. Podle § 123f odst. 1 a 3 zákona o silničním provozu, nesouhlasí-li řidič s provedeným záznamem bodů v registru řidičů, může podat proti provedení záznamu písemně námitky obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností příslušnému k provádění záznamu. Shledá-li příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností námitky řidiče neodůvodněné, rozhodnutím námitky zamítne a provedený záznam potvrdí.
18. Jak vyplývá z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, v řízení o námitkách proti záznamu bodů v registru řidičů správní orgán nepřezkoumává zákonnost a správnost jednotlivých rozhodnutí o přestupku, neboť ta jsou v době řízení o námitkách již

pravomocná. Žalobce tak nemůže s úspěchem namítat například, že v přestupkovém řízení nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav. Předmětem řízení o námitkách je pouze otázka, zda byly řidiči body do evidence zapsány na základě způsobilých rozhodnutí a zda byl řidiči za každý ze spáchaných přestupků započten odpovídající počet bodů (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2009, č. j. 9 As 96/2008-44, nebo ze dne 4. 12. 2013, č. j. 6 As 67/2013-16). Žalovaný tudíž postupoval správně, pokud si v řízení o námitkách vyžádal pokutové bloky k žalobcem zpochybněným přestupkům (tato jeho povinnost ostatně vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 5 As 39/2010-76) a zaměřil se právě jen na přezkoumání toho, zda mají předložené pokutové bloky všechny náležitosti a zda byl žalobci započten správný počet bodů.

19. Náležitosti pokutového bloku jsou stanoveny v § 85 zákona o přestupcích, ve znění účinném do 30. 9. 2015 a § 92 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“). Podle odst. 4 citovaného ustanovení vyznačí oprávněná osoba na pokutovém bloku, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle odst. 3 citovaného ustanovení, nemůže-li pachatel přestupku zaplatit pokutu na místě, vydá se mu blok na pokutu na místě nezaplacenou s poučením o způsobu zaplacení pokuty, o lhůtě její splatnosti a o následcích nezaplacení pokuty; převzetí tohoto bloku pachatel přestupku potvrdí (obdobně též § 92 zákona o odpovědnosti za přestupky).
20. Na pokutový blok jakožto na rozhodnutí vydávané na místě v blokovém řízení nelze co do formálních náležitostí klást přehnané požadavky. V blokovém řízení se o sankci rozhoduje bezprostředně poté, co je přestupek spolehlivě zjištěn. Ve věci neprobíhá standardní správní řízení ani dokazování. To je nahrazeno souhlasem pachatele se spáchaním přestupku a s jeho ochotou na místě (příp. i později) zaplatit vyměřenou pokutu. Rozhodnutí je v blokovém řízení nahrazeno pokutovým blokem, přičemž konkrétní údaje o přestupci a přestupkovém jednání jsou vepsány do pokutového bloku vydaného Ministerstvem financí (§ 85 odst. 1 zákona o přestupcích) přímo na místě. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, je v blokovém řízení přípustné užívání strohých a zkratkovitých formulací, přitom však z pokutového bloku – má-li být způsobilým podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče – musí být patrné, komu, kdy, kde a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Podle rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 8/2013-58, nemusí nedostatky pokutového bloku spočívající v ne zcela úplných a přesných záznamech a údajích o dopravním přestupku řidiče (v dané věci se jednalo o chybné datum na pokutovém bloku) vždy zakládat nezpůsobilost pokutového bloku být podkladem pro záznam bodů v evidenční kartě řidiče.
21. Klíčovou součástí pokutového bloku (resp. bloku na pokutu na místě nezaplacenou) je podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 12. 2010, č. j. 8 As 68/2010-81, podpis přestupce. Bez této náležitosti nelze pokutový blok pokládat za způsobilý k záznamu bodů, neboť až okamžik, kdy přestupce blok podepíše, je okamžikem vydání rozhodnutí v blokovém řízení. Konkrétně v této souvislosti Nejvyšší správní soud uvedl, že „[t]eprve tímto podpisem stvrzuje obviněný svůj souhlas se spolehlivým zjištěním přestupku a s jeho projednáním v blokovém řízení, tedy jednoznačně potvrzuje naplnění podmínek blokového řízení stanovených v § 84 zákona o přestupcích. Nabytí právní moci rozhodnutí o uložení blokové pokuty nelze činit závislým na časově tak obtížně uchopitelném a nejistém okamžiku, jako je ústní souhlas obviněného z přestupku, obzvláště za situace, kdy jde ve většině

případů de facto o pouhé vyjádření souhlasu s navrhovanou výší blokové pokuty. Opačný závěr, zvolený krajským soudem, by umožňoval, aby obviněný případným odvoláním (ústního) souhlasu, jež by se projevilo v odmítnutí podpisu bloku, jednak s obdobnou argumentací jako v této věci zabránil dalšímu správnímu řízení pro namítaný zákaz dvojího postihu, a současně zajistil absenci exekučního titulu, kterým je dle ustálené rozhodovací praxe Nejvyššího soudu právě pokutový blok podepsaný obviněným.“

22. Žalobce nejprve namítá, že žalovaný nevypořádal jeho odvolací námitky a odmítl se zabývat způsobilostí jednotlivých pokutových bloků. Z napadeného rozhodnutí je však zřejmé, že se žalobce mylí. Již správní orgán I. stupně si od policie vyžádal jednotlivé pokutové bloky, přičemž jejich náležitostmi se žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí stručně zabýval. Uvedl, že všechny pokutové bloky obsahují zákonem vyžadované náležitosti, tedy je z nich jasné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta uložena. Žalovaný tedy způsobilost pokutových bloků posoudil, a to způsobem co do míry obecnosti odpovídajícím zcela obecné odvolací námitce, a dospěl k závěru, že jsou způsobilými podklady pro zápis bodů do evidenční karty řidiče. Napadené rozhodnutí tudíž nelze považovat za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (nevypořádání odvolací námitky), jak tvrdí žalobce. Postup žalovaného (pokud jde o rozsah otázek, kterým ve správním řízení věnoval pozornost) byl také souladný se závěry shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu.
23. Dále žalobce namítá, že jednotlivé pokutové bloky nebyly způsobilé pro záznam bodů do evidenční karty řidiče, neboť z kusých záznamů na jednotlivých blocích není dostatečně identifikována osoba přestupce, není jasné, o jaký přestupek se jedná (jaká je jeho přesná právní kvalifikace), jakou povinnost žalobce (který navíc nebyl dostatečně identifikován) porušil, zda byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty a kdy a kde konkrétně k přestupku došlo. Soud proto přezkoumal jednotlivé pokutové bloky, přičemž neshledal důvod odchýlit se od právního názoru Nejvyššího správního soudu vysloveného v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39, ve kterém Nejvyšší správní soud uvedl: *„Dovozuje-li stěžovatel, že z hlediska formálních náležitostí se v případě pokutového bloku uplatní stupeň přísnosti v tom směru, že chybí-li některá z nich, nenastávají jeho účinky, a proto ani nemůže být podkladem pro zápis bodů, Nejvyšší správní soud se s tímto názorem neztotožňuje. Ne vždy je totiž následkem formálních či obsahových nedostatků pokutového bloku jeho nezpůsobilost být podkladem pro zápis bodů do registru. V každém konkrétním případě je třeba posuzovat, zda takové pochybení může mít dopad na způsobilost pokutového bloku být podkladem pro zápis bodů. [...] s rigidní přísností nelze posuzovat pokutový blok ani po obsahové stránce. Při zohlednění specifik blokového řízení je možno přijmout i strohé a zkratkovité formulace, je-li z nich patrné, komu, kdy a za jaký přestupek byla pokuta v blokovém řízení uložena, jak vyžaduje § 84 a násl. zákona o přestupcích. Podstatné je, aby konkrétní jednání konkrétní osoby bylo v bloku popsáno natolik jednoznačně a určitě, že nebude zaměnitelné s jiným jednáním. Stane-li se tak pomocí zkratkovitých formulací, jsou-li v kontextu dalších údajů srozumitelné, na způsobilosti bloku být podkladem pro zápis bodů to nic nemění. Nelze tedy dospět k jinému závěru, než že ke zpochybnění způsobilosti pokutového bloku jako podkladu pro záznam bodů do registru dojde jedině tehdy, nebude-li na pokutovém bloku přestupek jako konkrétní, individualizované jednání vůbec vymezen. V určitých případech se proto lze spokojit i s pouhým uvedením odkazu na ustanovení zákona o silničním provozu a zákona o přestupcích, který stanoví porušenou povinnost.“*

24. Z pokutového bloku ze dne 9. 9. 2016 vyplývá, že žalobce v 17:38 hod. (místo přestupku označeno GPS souřadnicemi) jel na železničním přejezdu rychlostí 76 km/h, resp. 73 km/h, přestože maximální povolená rychlost je 30 km/h. Přestupkové jednání bylo popsáno uvedením rychlosti „30/76/73“. Takový popis je v souvislosti s odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 3 zákona o silničním provozu zcela srozumitelný. Z uvedeného je v daném kontextu zřejmé, že žalobce jel rychlostí (před zohledněním tolerance) 76 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c 1f3“ zákona o silničním provozu je také srozumitelná. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za zcela dostačující, neboť je z něho jasné, kde k přestupku došlo. Požadavek žalobce, aby pokutový blok obsahoval také údaj o tom, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost Policie ČR, pokládá soud za neadekvátní, neboť tato skutečnost vyplývá z pokutového bloku implicitně. Pokutový blok je žalobcem podepsán. Tento pokutový blok proto soud pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.
25. Z pokutového bloku ze dne 1. 3. 2017 vyplývá, že žalobce v 16:00 hod. na křižovatce ulic Mostní a Palackého v Kralupech nad Vltavou při jízdě křižovatkou nedal přednost vozidlům přijíždějícím po hlavní pozemní komunikaci. Přestupkové jednání je popsáno slovem „nedal přednost v jízdě na příkaz“. Takový popis je v souvislosti s odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu zcela srozumitelný. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f8“ zákona č. 361/2000 Sb. je srozumitelná a správná. Požadavek žalobce, aby (každý) pokutový blok obsahoval také údaj o tom, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost Policie ČR, pokládá soud za neadekvátní, neboť tato skutečnost vyplývá z pokutových bloků implicitně. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za zcela dostačující, neboť je z něho jasné, kde k přestupku došlo. Pokutový blok je žalobcem podepsán. Tento pokutový blok proto soud pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.
26. Z pokutového bloku ze dne 21. 10. 2017 vyplývá, že žalobce v 14:20 hod. v ulici V Pískovně v Kralupech nad Vltavou jel rychlostí 63 km/h, resp. 60 km/h, přestože maximální povolená rychlost v obci je 50 km/h. Přestupkové jednání bylo popsáno slovy „na 50 km/h naměřeno 63 km/h“. Takový popis je v souvislosti s odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu zcela srozumitelný. Z uvedeného je v daném kontextu zřejmé, že žalobce jel rychlostí (před zohledněním tolerance) 63 km/h. Právní kvalifikace ve formátu „§ 125c/1f4“ zákona o silničním provozu je také srozumitelná. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za zcela dostačující, neboť je z něho jasné, kde k přestupku došlo. Požadavek žalobce, aby (každý) pokutový blok obsahoval také údaj o tom, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost Policie ČR, pokládá soud za neadekvátní, neboť tato skutečnost vyplývá z pokutového bloku implicitně. Pokutový blok je žalobcem podepsán. Tento pokutový blok proto soud pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.
27. Z pokutového bloku ze dne 8. 5. 2018 vyplývá, že v 0:30 hod. na křižovatce Václavského náměstí s ulicí Štěpánskou v Praze při jízdě neoznačenou křižovatkou nedal přednost vozidlům přijíždějícím zprava. Přestupkové jednání je popsáno odkazem na právní úpravu „§ 22/2 z. č. 361/2000 Sb“. Takový popis je v souvislosti s odkazem na § 125c odst. 1 písm. f) bod 8 zákona o silničním provozu zcela srozumitelný. Právní kvalifikace ve formátu „§ 22/2 z. č. 361/2000 Sb.“ je srozumitelná a správná. Požadavek žalobce, aby (každý) pokutový blok obsahoval také údaj o tom, že k přestupku došlo na pozemní komunikaci, aby byla prokázána věcná příslušnost Policie ČR, pokládá soud za neadekvátní, neboť tato

skutečnost vyplývá z pokutových bloků implicitně. Označení místa spáchání přestupku pokládá soud za zcela dostačující, neboť je z něho jasné, kde k přestupku došlo. Pokutový blok je žalobcem podepsán. Tento pokutový blok proto soud pokládá za způsobilý podklad pro záznam bodů do evidenční karty.

28. Soud shrnuje, že žalobní námitky vztahující se k formálním a obsahovým náležitostem pokutových bloků nejsou důvodné. Pokud žalobce uvádí, že není přesně zajištěna osoba přestupce, jelikož na blocích nejsou vypsány požadované údaje, např. datum narození a rodné číslo, pak 3 ze 4 pokutových bloků v projednávané věci obsahují rodné číslo žalobce (z něhož lze snadno vyčíst i datum narození, což je známo každé osobě s průměrnou gramotností). Zbývající pokutový blok pak obsahuje datum narození spolu s koncovkou rodného čísla (z čehož lze opět snadno vyčíst i rodné číslo jako celek). Pokud pak žalobce uvádí, že nejsou čitelně a jednoznačně uvedeny čas a místo spáchání přestupků, pak pokud jde o čas spáchání přestupku, ten je na všech pokutových blocích uveden, a to s přesností na minuty. Jde-li o místo spáchání přestupku, pak největší „neurčitost“ obsahuje pokutový blok ze dne 21. 10. 2017, který vymezuje místo spáchání názvem ulice, jejíž celková délka je cca 1 km. Ostatní pokutové bloky vymezují místo spáchání zcela precizně, ve dvou případech uvedením dvou ulic (či náměstí) tvořících křižovatku, na které k přestupku došlo, ve třetím případě dokonce uvedením GPS souřadnic místa přestupku. Soud se přitom nemůže nepozastavit nad tím, že podobné námitky zástupce žalobce předkládá opakovaně, bez jakékoliv individualizace a opory ve spise.
29. Co se týká žalobcem předložených rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje, konstatuje soud, že v nich správní orgány hodnotily pokutové bloky po obsahové a formální stránce silně formalisticky. Podle přesvědčení zdejšího soudu je takový přístup v rozporu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, která zapovídá posuzovat pokutové bloky rigidně a naopak zavazuje správní orgány – je-li v celkovém kontextu povaha přestupku srozumitelná – akceptovat v pokutových blocích i stručné a zkratkovité formulace. Tento názor přitom Nejvyšší správní soud vyslovil již v rozsudku ze dne 4. 9. 2012, č. j. 7 As 94/2012-20, a obdobně v rozsudku ze dne 28. 8. 2014, č. j. 4 As 127/2014-39. S žalobcem lze souhlasit potud, že správní orgány napříč Českou republikou by měly rozhodovat v obdobných případech obdobně, aby byla zaručena rovnost všech lidí před zákonem. Ke sjednocování správní praxe však slouží právě judikatura správních soudů, k níž by měly správní orgány přihlížet a respektovat závěry v ní vyslovené i v případě, kdy nejsou ze zákona vázány názorem uvedeným ve zrušujícím rozsudku ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. Chybný postup jiného správního orgánu nemůže vyústit v požadavek žalobce, aby i žalovaný – postupující v souladu se zákonem a judikatorní praxí – postupoval chybně. Takový postup by byl zcela kontraproduktivní. Naopak je namístě, aby se kultivovala správní praxe těch správních orgánů, které dosud závěry vyplývající z judikatury nerespektují.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

30. S ohledem na shora uvedené závěry soud žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
31. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, který byl naopak plně úspěšný, náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. července 2021

Mgr. Lenka Oulíková, v. r.
předsedkyně senátu